

sat i Værk; men det ærede Medlem fraaadede den paa det mest indtrængende og motiverede, hvorfor han fraaadede den. Jeg tror derfor, han skulde lade være med at fremstille sig som den, der Gang efter Gang har givet forstandige Raad i denne Sag.

Jeg maa beskæftige mig noget med det ærede Medlems Røgt af sit Ordførerskab og skal nævne et Eksempel paa den Vederhæftighed, hvormed han udfører dette Hverv. Det ærede Medlem har i nogle Artikler omtalt vor Rugbeholdning og omtalt den paa en saadan Maade og i den bestemte Hensigt, at man maatte tro, at der paa et begrænset Omraade i Jylland laa uhyre Rugbeholdninger, og at det altsaa særlig var disse Egne, der paa en voldsom Maade blev angrebet gennem Foranstaltningen. Jeg oplyste da det ærede Medlem om, at den Tælling, han byggede sine Bemærkninger i Artiklerne paa, var en Tælling, som var blevet berigtiget ved en senere Eftertælling. Jeg sagde ham, at der tidligere havde været opgjort — hvad han i øvrigt vidste fra Kommissionen — 508,000 Tdr. Rug i Jylland paa de smaa Ejendomme, men at dette ved Eftertællingen var formindsket med 373,000 Tdr., saaledes at der kun henlaa 135,000 Tdr.; og jeg sagde ham, hvorledes de var fordelte over Jylland, og at der ikke var nogen enkelt Egn, hvor der fandtes en særlig Ophobning og Overflod. Dertil svarede saa det ærede Medlem, at han havde maattet holde sig til den oprindelige Tællings Fordeling, fordi Eftertællingen ikke indeholdt nogen Specificering af, hvor Fradraget skulde finde Sted. Da han skrev sin Artikel, siger han, „vidste han ikke en Snus om, hvor de 135,000 Tdr. laa, om de laa i de vestjydske eller i de østjydske Egne, hvorimod den oprindelige Optælling angav de smaa Ejendommers Beholdninger indenfor hvert Amt“. Det ærede Medlem vidste altsaa ikke en Snus om, hvor disse Beholdninger laa. Jeg skal da sige det ærede Medlem, at i den oprindelige Optællings Specifikation stod, at der i det sydøstlige Jylland fandtes 56,000 Tdr., i det nordlige Jylland 104,000 og i det sydvestlige 348,000 Tdr. Naar der nu fra 56,000, 104,000 og 348,000 Tdr. skulde trækkes 373,000 Tdr., saa kunde det ærede Medlem vel nok forstå, at de ikke kunde trækkes fra de 56,000 Tdr., der laa i det sydøstlige Jylland, men at Nedgangen maatte skyldes Formindskelse af Optællingens Resultat i det nordlige og i det sydvestlige Jylland. Ikke desto mindre siger det ærede Medlem, at

han „ikke vidste en Snus“ om, hvor disse Beholdninger laa, og han benytter i disse Artikler en tidligere Optælling, om hvilken han for øvrigt i selve sine Artikler siger, at han paa Forhaand vidste, den var pinegal. (*P. Th. Nielsen*: Ja!). Ja! Det ærede Medlem søger at faa Beboerne i det sydvestlige Jylland til at tro, at det ganske særlig gaar ud over dem, paa Grundlag af en Optælling, som siden er revideret, en Optælling, om hvilken han selv siger, at han vidste i Forvejen, den var pinegal.

Jeg har anført imod det ærede Medlem, at han ikke kunde paaberaabe sig Ophævelsen af Maksimalprisen i Norge. Det ærede Medlem forsøgte saa at sætte sig fast i Ordet „Vare“. Jeg gjorde opmærksom paa, at vi overhovedet talte om Korn, og at det altsaa var Kornvarer, jeg talte om. Men det ærede Medlem fortsatte saa med at sige, at i Norge har man haft Maksimalpriser for Mel og Brød, altsaa for indenlandske Varer. Det er ogsaa et Vidnesbyrd om, med hvilken Vederhæftighed det ærede Medlem diskuterer. Jeg har vist, at der i Norge efter den officielle Statistik høstes lidt over 300,000 Tdr. Brødkorn, og at man, hvis Forbruget der er forholdsvis det samme som her, maa indføre lidt over 3 Millioner Tønder Brødkorn. Man satte nu i Norge ikke Maksimalpris paa det indenlandske, men udelukkende paa det udenlandske Brødkorn, og man satte Maksimalpris paa det Mel, der maledes deraf, og det Brød, der bagtes af Mel, lavet af udenlandsk Brødkorn, satte altsaa Maksimalpris paa en Vare, som kom fra Udlandet, og paa Varer, som var afhængige af den fra Udlandet kommende Vare. Det var denne Foranstaltning, man var nødsaget til at gaa bort fra, fordi Varepriserne steg i Udlandet, og fordi det er givet, at man vanskeligt kan fastsætte Maksimalpris for en Vare, man skal købe i Amerika. Jeg har sagt, at det højeste, man kan gøre, er at fastsætte en Maksimalavance for dens Forhandling.

Inden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om den Politik, det ærede Medlem da mener, der skal føres, vil jeg, fordi hans Udtalelser derom i nogen Henseende falder sammen med det Forslag, som antydedes af Højres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Schovelin*), gøre nogle Bemærkninger til dennes Tale. Af det ærede Medlem fra Køge (*Mads Larsen*) er allerede i en kort Bemærkning gjort Rede for, hvor fejlagtigt det Grundlag, som det ærede